

LIETUVIAI "LIETUVIUOSE"

TAUTINIS SĄMONINGUMAS PRIEŠ NOSTALGIJOS LIGĄ

Įdomiai pavergtos Lietuvos intelektualų pažiūras išeivių atžvilgiu apibūdina svetur pasitraukęs disidentas dr. A. Stomas. Jis rašo: "Gyvenant Lietuvoje mus pasiekdavo išeivių leidiniai, iš kurių buvo sunku suprasti, apie ką tie išeiviai kalba ir ką svarsto. Buvo sunku suprasti vykstančius ginčus. Darydavome išvadą, kad išeivija, apsėdo nostalgijos liga. Reiškia išeivija, neturėdama savo krašto masinės visuomenės atramos, bando atkurti savo išeivišką visuomenę ir atitinkamai reiškia savo nostalgiją praeičiai, bet nesiorientuoja į krašto dabartį ir ateitį ("Tėviškės Žiburiai", nr. 16. 1981.4. 16). O nostalgija yra sunki liga, kuriai pagydyti reikia paties asmens noro, reikia ir pagalbos iš šalies. Dėlto minėtas autorius prideda dar toliau, kad "nostalgija ir tautinis sąmoningumas yra dvi viena kitai priešingos sąvokos" (t.p.).

Nenuostabu, kad jaunesnieji reikalauja "naujų veidų" ir "naujų vardų" lietuviškoje veikloje. Tuo tarpu vyresnieji dar jaučiasi padėties viešpačiais, nes jų rankose valdžia, nors jos pajėgumo praktiškame gyvenime dažnai ir nematyti. Tautinis sąmoningumas susikuriamas nuolat mąstant apie save ir savo uždavinius ne tik šeimos ar aplinkos sąlygose, bet ir apie tai, kiek esi naudingas savo pavergtam kraštui ir pavergtiems broliams. Kiekvienas žino, kad nei jis pats, nei tie "jaunesnieji" nepaskelbs karo ir neis su ginklu rankoje laisvės atkovoti. Bet parodyti komunistinės sistemos tikrąją grėsmę pasauliui yra visų pažįstančių komunizmą, pareiga. Ne tokia pareiga, kurią būtų kas įsakeš, bet pareiga kylanti iš tautinės sąmonės, kuri nugali ir tokią ligą, kaip nostalgiją, žudančią pačius žmones, jų organizacijas ir juo labiau jų veiklą pavergtos tėvų žemės laisvei.

Šių žodžių nereikia suprasti paniekinimu vyresniam amžiui, kuris vertas tikros pagarbos, nei vyresniųjų darbams, kuriuos reikia tęsti. Tai tik pripažinimas, kad sąmoningumas turi sunaikinti nostalgiją, kuri stabdo veiklos, organizuotumo ir vieningumo pažangą.

Psichologija sako, kad nostalgija tikrąja prasme tesergama tik vieną kartą: pirmą kartą palikus savo tėviškę, pirmą kartą išvykus į svetimą kraštą, pirmą kartą atsiskyrus nuo savo šeimos. Jei galima grįžti, išnyksta susikūrę fantastiniai atspindžiai ir jau antras išvažiavimas tesukelia tik artimųjų ilgesį. Tai jau nėra nostalgijos liga, bet paprastas žmogiškas prisirišimas prie artimųjų asmenų ir savo aplinkos.

Kitaip yra su tėvyne. Ją palikus ir negalint grįžti, grįžus negalint matyti ko nori, jau nerandame tėvynės, sukurtos savo svajonėse, bet svetimųjų jėgų sugriautą ir, kas sukurta, visiškai kitą. Šiuo atveju vyresniųjų ir jaunesniųjų amžius pažiūras ir pačią nostalgiją pasidaro skirtingų formų – vyresnieji praeities negali užmiršti, o dabartis jau neįspaudžia pakankamo įspūdžio. Jaunesnieji, neturėdami nostalginio jausmo, skirtingai žiūri į materialinę tėvynės išvaizdą, dar daugiau – į laisvės stoką, nuolatinę sutiktųjų baimę, vergiškumo dvasią. Ar grįžę jie ims ir skirtingų būdų laimėti ką nors savo pavergtai tėvynei, tai jau priklauso nuo įsijungimo į bendrą veiklą ir nuo socialinės atsakomybės už savo tautinį identitetą.

Tautinis sąmoningumas ir turi būti pastatytas prieš nostalgijos ligą, kad visi suprastų savo uždavinius išeivijoje, tai yra savo pačių tautinei bendruomenei, ir Lietuvos sąmoningai.

Lietuvos sąmoningai
M.Mažvydo biblioteka

Klasikinio baletto momentas iš lietuvių pastatymo. Priekyje solo partija šokęs Gregg Begley.

Baletto akimirka Ponchelli'o "Lietuviuose". Grupės centre šokėjas Viktoras Barauskas.

Plačiau skaitykite - pusl. 6

jaustų atsakingumą už pavergtuosius, kurie laukia išeivijos paramos, pagalbos, paguodos.

Tas pats dr. A. Stomas kelia klausimą, kas yra nutautimas. "Mano nuomone, sako jis, nutautęs lietuvis yra tas, kuris nemato šiandien lietuvių tautos kančios krašte. Jeigu jis sutapatina dabartinę Lietuvą su svajonių Lietuva, reiškia jis prarado ryšį su tautos gyvenimu. Todėl nostalgijos pagunda yra pavojingiausias reiškinys išeivijoje" (t.p.). Šiuo atveju nereiktų tuoj matyti plyšį tarp kartų, o tik žiūrėti, kad kiekviena karta savu būdu ir savomis priemonėmis pratęstų išeivijos misiją pasaulyje. Išeivija turi parodyti apmirusioms sąžinėms, kas yra komunizmas ir kas yra pavergta Lietuva, laukianti laisvės.

Pr. Gr.

Draugas, nr. 96

SEMENARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1.000,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 20,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 2.000,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$. 100,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavénas" vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 46

DOC. VYTAUTO SKUODŽIO, GINTAUTO IEŠMANTO IR POVILO PEČELIŪNO TEISMAS

Tęsinys

Taip pat priekaištavo SKUODŽIUI, kad išvadose nepagarbiai atsiliepia apie kai kuriuos autorius, pavadindamas juos girtuokliais, paleistuviais ir nepagrįstai teigia, jog ateistinėmis straipsneliais siekiama užsitikrinti teisę spausdinti savo kūrinius, kaip pvz., MIŠKINIS, ar geriau apmokamą darbą. Docentas pažymėjo, kad daug ką būtų keitęs redaguodamas, tačiau šie teiginiai yra pagrįsti. Kad tik taip galima paaiškinti faktą, kai autorius tėra parašęs vos vieną ateistinį straipsnelį. Taigi "Dvasinio genocido Lietuvoje" idėjos neprašytos, o paremtos konkrečia faktine medžiaga.

Į klausimą kokių tikslu studentams dalino anketas, teisiama paaiškino, kad būdamas prokuratoriumi privalėjo išsiaiškinti studentų akademinės grupės interesus. Anketų rezultatais jis buvęs patenkintas, nes dauguma jaunų žmonių žiūri į gyvenimą rimtai; pasisako prieš girtuoklystę, rūkymą, paleistuvystę ir kitas moralines ydas.

Klausiamas, ar važiavo su P. PEČELIŪNU į Kernavę, atsakė, kad jei kas kviesdavo, neatsisakydavęs. Ir kai būdavę vietos mašinoje, neatsisakydavęs priimti norinčius. Į klausimą, kuo paaiškinti, kad pas jį buvo rasti 7 egz. "Aušros", teisiama, išimties tvarka, atsakė, kad pasitaikė proga juos gauti ir laikė tam, kad galėtų iškeisti į kitus leidinius. Nelegalia literatūra V. SKUODIS domėjosi dėl sekančio savo numatyto darbo: Šmeižto ir melo samprata tarybinėje propagandoje ir tikrovėje". Dar pateikiami klausimai dėl jam inkriminuojamų laiškų: "Ponui Džeimsui KARTERIUI", "Lietuvos tikintiesiems", "Lietuvos tikinčiųjų teisių gynimo komiteiui" ir "Helsinkio pasitarimo Baigiamo-

jo Akto signatarams". Teisiama paaiškino, kad juos platinęs, perdavęs į užsienį.

Prie bylos pridėti ir užsienio radijo laidų, kuriose minimas SKUODIS užrašai, iškarpos iš užsienio laikraščių.

Prokuroras BAKUČIONIS kaltino doc. V. SKUODĮ, kad šis šmeižikiškai tvirtinęs, jog prof. KAZLAUSKAS buvo nužudytas. SKUODIS pabrėžė, kad laiške apie nužudymą nėra užuominos. Tačiau medikai netiki ta ekspertizės išvada dėl prof. KAZLAUSKO nužudymo, nes jo plaučiuose nerasta vandens, – reiškia jis mirė anksčiau, iki patekdamas į vandenį. Be to yra liudininkų, mačiusių, kad prof. KAZLAUSKAS buvo KGB suimtas.

Gruodžio 16 d.

Povilo PEČELIŪNO teisminis tardymas.

Pagrindiniai klausimai, kaip, koku būdu, iš kur gavęs straipsnius: "Pradedame naują etapą". "Lietuva ir disidentinis judėjimas", "Jau penktas dešimtmetis kaip pasaulis gyvena pagal lozungus", "Aktuali problema" ir t.t. PEČELIŪNAS aiškina, kad šių straipsnių autoriai jam nežinomi. 1979 m. jis juos rasdavo pašto dėžutėje arba kibire prie durų. Tokiu būdu gaudavęs ir kitą nelegalią literatūrą. Klausiamas, koku tikslu savo bute laikė tų straipsnių rankraščius, atsakė, kad norint susidaryti teisingą pasaulėžiūrą, reikia žinoti viską, ir tą ką rašo pagrindinė spauda. Teiraudamasis apie kiekvieną straipsnį atskirai, teisiama stengėsi išgauti iš PEČELIŪNO prisipažinimą, kad jo pažiūros yra antitarybinės. Todėl citavo kai kurių straipsnių ištraukas, bet teisiama tvirtino, kad citatos be konteksto nieko neįrodo. Teisiama mėgino čia, teisme, išsiaiškinti P. PEČELIŪNO pažiūras ir netiesioginiais klausimais. Kaltinamasis pareiškė, jog politines pažiūras aiškintis įmanoma nebent namuose, su žmonėmis, kurie pajėgūs suprasti.

– Tai jūs manote čia tokių sąlygų nėra? – paklausė teisiama.

– Ne.

P. PEČELIŪNAS neprisipažino esąs įvadinio "Alma Mater" straipsnio autoriumi. "Pradedant naują etapą "Alma Mater" gyvenime". PEČELIŪNAS sakėsi norėjęs pramokti spausdinti mašinėle, todėl savo sužadėtinės D. KERŠIŪTĖS mašinėle mėgino atspausdinti rastą blogame stovyje straipsnį. Teisiama tekstus persirašydavo įvairiomis aplinkybėmis, ne vien namuose. Paklaustas, kodėl vienas egz. "Pradedant naują etapą" redaguotas, atsakė, kad būdamas mokytojas (dirbęs stilistu redakcijoje) yra įpratęs redaguoti viską, net laiškus.

– Ar rodėte kam nors straipsnius ar žurnalus?

– Ne, laikiau sau.

Rašinys "Kaip laikytis tardymo metu" PEČELIŪNĄ domino kaip bibliografinė retenybė, kaip ir visi kiti pas jį rasti rankraščiai.

Užklaustas apie pažintį su kitais teisiamaisiais pasakė, kad dirbdamas Knygų rūmuose buvo girdėjęs IEŠMANTO pavardę, o doc. SKUODĮ pažinojęs iš matymo, be to, jie studijavę vienu laiku. Kad čia visi trys sujungti vienoje byloje, – jis labai nustebo. Nelegalios spaudos platinimo tikslu jie nebuvo susitikę ir tokios pažinties nepalaikė. Paklaustas, iš kur pas jį atsirado 6 egz. ir 24 viršeliai "Alma Mater", atsakė, kad apie juos nieko nežinojęs.

(Bus daugiau)

ANTISOVIETINES

ŠYPSENOS LIETUVOJE

GOMULKA IR DARBININKAS

Gomulka, rytą išėjęs pasivaikščioti, sutinka gatvėje apiplyšusį darbininką, besukantį į darbą. Norėdamas sužinoti kaip galvoja "proletaras", jis užklausa žmogelio:

– Drauge, pasakyk, jei turėtumei dirbti kapitalistams, kiek valandų į dieną norėtumei dirbti?

– Gal kokias keturias...

– O jei turėtumei visą gyvenimą dirbti mūsų didžiajam Chruščiovui?

– O, dėl jo dirbčiau visas 24 valandas iš 24. Dirbčiau dieną ir naktį, nesustodamas nei minutei...

Gomulka, visas be galo patenkintas:

– Bravo. Aš kaip tik tokio atsakymo ir laukiau iš liaudies tikro sūnaus. Tokių darbininkų yra reikalinga šiandieninė Lenkija. Na, bet pasakyk, koks yra tavo užsiėmimas.

– Mano užsiėmimas? Aš esu duobkasys.

GRĮŽO MŪSŲ ESPERANTININKAI.

Šio rugpiūčio 2 dieną, apie 10 valandą ryto, laimingai grįžo San Paulin mūsų vienuolika atstovų, kurie dalyvavo 66-me Pasauliniame Esperantų kalbos Kongrese, Brazilijos sostinėje.

Kongresas buvo atidarytas Parlamento rūmuose, sekmadienį, liepos 26 dieną. Brazilijos Vice-prezidentas d-ras Aureliano Chaves atstovavo sveikstantį prezidentą João Figueiredo.

Tarp dalyvių buvo daug valstybės dignitarų — kaip štai: Senatorių, parlamentarų, ambasadorių, konsulų ir kitų.

Iš viso įrašytų dalyvių (neskaitant svečių) buvo 1747 asmenys, iš 51 skirtingų kraštų ir penkių pasaulio kontinentų.

Iš Lietuvos atvyko, taip pat, atstovas, deja tik paskutinę kongreso dieną.

Mūsų skautams buvo didelis malonumas susipažinti su šimtais esperantininkų jaunuolių brazilų ir kitų asmenų dalyvavusių tarptautiniame kongrese.

P. Eugenija Bacevičienė jos rinktiniai dainininkai gražiai pasireiškė ypač trijose šv. Mišiose: katedroj ir dvejose Šv. Jono Bosko šventovėje.

„Esperantų kalba mums nėra svetima, bet yra mūsų visų antroji. Ji yra kalba be ginklo. Tai vienintelė neapsiginklavusi kalba.“ — Savo darnioje kalboje vice-prezidentas Aureliano Chaves išsireiškė.

Sekančiuose numeriuose „ML“ mėlai talpins Kongrese dalyvavusių mūsų jaunuolių kitus aprašymus.

KPU

SKAUTAI

Skautas Vytis Klaudijus Butkus, liepos 13 d. buvo operuotas ir dabar gydomi namie. Skautai linki jam greit pasveikti.

Per skautų „Vilties Stovyklos“ Lituanikoje dvi sesutės argentinetės davė skaučių žodį. Tai yra: Angelika ir Adriana Stalioraitytės. Prieš kelis metus buvo suorganizuota Argentinoje, lietuvių skautų grupė, kuriai vadovavo Marytė Barzdžiūtė, paskui Tristanas Simanuskas, o dabar jiems vadovauja Gustavas Czop.

PADĖKA

Per vasario ir kovo mėnesius, po perleidimo gražių atostogų Rio de Janeire, nuvykau į San Paulį, aplankyti p.p. Bacevičių šeimos ir kitų draugų kuriuos pažinau per Kongresą Urugvajuje.

Sanpaulyje turėjau progos dalyvauti stovykloje su lietuvių skautų grupe „Pa-

langa“. Toje stovykloje sugyvenau su berniukais ir mergaitėmis ir noriu pabrėžti kad likau labai patenkintas su jų draugiškumu.

Paskutinėje stovyklavimo dienoje, grupės vyresnieji, pakvietė mane duoti skautišką žodį. Labai didžiuojuosi priklausyti jų grupei ir grįždamas į Argentiną nutariau sudaryti lietuvių skautų grupę Argentinoje.

Taip pat dalyvavau lietuviškų šokių „Rūtelė“ repeticijose. Taip pat pasiteiravau apie lietuvių kolonijos veikimą.

Buvau taip pat Šv. Kazimiero parapijoje ir dalyvavau Šv. Mišiose.

Taip pat susitikau su kai kuriais BLJS nariais, kalbėjome daug apie Pietų Amerikos lietuvius.

Baigdamas noriu padėkoti visai lietuvių kolonijai Brazilijoje, ypač p.p. Bacevičių šeimai ir pabrėžti kad grįžau patenkintas, nes mačiau kad Brazilijoje, Argentinoje kaip ir kituose Pietų Amerikos kraštuose, yra galimybė išlaikyti gyvą laisvės troškimą mūsų brangios Tėvynės Lietuvos.

Gustavo Czop

1981 Liepos 11 - 25

Gerbiama MŪSŲ LIETUVOS Redakcija,

Šiais metais Lietuvių Skaučių Seserijos Stovykla yra pavadinta Aušros vardu. Šis vardas mums brangus ir prasmingas, nes neužilgo ruošiamės minėti šimtmetį nuo dr. J. Basanavičiaus redaguoto pirmojo AUŠROS numerio, anuomet atgaivinusio lietuvių tautinį sąmoningumą. Ir dabar Lietuvoje vėl eina rezistencinis leidinys AUŠRA, šiais sunkiais priespaudos laikais keliantis lietuvių dvasią Tėvynėje.

Spauda visuomet buvo labai svarbus faktorius mūsų tautos istorijoje. Gal dar svarbesnė ji yra šiais laikais, kai plačiame pasaulyje išsisklaidžiusiems lietuviams savoji spauda yra kaip oras, kuriuo ji kvėpuoja, kad neužtroškintų jų supanti svetima aplinkuma ir gyvenamųjų kraštų kalba.

Tad šiais — lietuvių švietimo — metais vadovių nutarimu, skautės stovyklauja pastovyklėse, pavadintose įvairiose pasaulio šalyse leidžiamų lietuviškų laikraščių vardais. Tuo būdu, jos pažins ir daugiau sužinos apie lietuviškąją spaudą nuo jos draudimo laikų iki šių dienų, prasilavins lietuvių kalboje, susipažins su Lietuvos pagrindžio ir išėjimo spauda.

Siunčiame Jums širdingiausiai sveikinimus iš MŪSŲ LIETUVOS prityrusių skaučių pastovyklės.

Stovyklautojos ir Vadovės

Box 296 - Hawley Road
Custer, Michigan 49405

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

G. Petkevičaitė - Bitė

PIRMIEJI MĖGINIMAI

Buvo tat apie 1890 m. Apie inteligentą, save lietuviu pavadinusį, sklido tuomet sodžiuje vien gandai. Slapta iš Prūsų gabenami laikraščiai tuo pat metu šaukte šaukė: „Darbuotis, žadinti žmonės, šviesti jie!“ Kas galima buvo tačiau nudirbti tokiose aplinkybėse, kada slapta paskaitytas laikraštis reikėjo tuojau iš namų gabenti arba taip paslėpti, kad nė balso apie jį neišgirstų raudonsiūliai sargai arba jų įvairiausios spalvos padėjėjai?!

Aišku, jog tik siauram ir tū itin siauram pažįstamų ir ištikimų žmonių rateliui galima buvo šitaip draudžiamų ir persekiojamų raštų pakišti. Tik tame pačiame ratelyje galima buvo tuomet apie tėvynės atgijimą kalbėti, tik to paties ratelio bemoksliai mokyti. Kad toks ratelis ir apimdavo visą parapiją, ką tas reiškė, kada visa Lietuva miegote miegojo, ir nesapnuodama apie pabudimą.

Tų laikų vyrai darbadirbiai organizavo Prūsiose laikraščių leidimą, organizavo jų gabenimą. Vis tai buvo studentai arba baigę universitetus vyrai, turintieji progos nors su keliais savo draugais pasitarti.

Man, vienai sodžiuje pablokštai ir jokių ryšių su atgyjančios Lietuvos šviešiomene neturinčiai, pasirodė vienas svarbiausias mūsų atgijimo darbas — patiekti visuomenei daugiau šviesių, tautos atžvilgiu susipratusių darbininkų.

Tuo laiku atsitiko nepaprastai geros galvos dvaro darbininkų vaikas. Susitariau su kita savo pažįstama leisti jį į mokslą. Pinigų mokslui pamėginome rinkti. Pritraukiau prie darbo ir daugiau merginų. Spiestis tačiau su jomis į draugiją laikiau neatsargiu ir netikslu žingsniu, nes galutinio tokio auklėjimo tikslo jos neužjausdavo, pagaliau, to tikslo ir nesuprato.

Visą atsakomybę (jei valdžia sužinotų apie rinkliavą) pasižadėjusi paimti sau, variau šitą darbą tokiu būdu per penkerius metus.

Kiek menų, 1894 m. atkeliavo į mane, į Panevėžio apskritį, antra susipratusi lietuvaite iš Kauno apskrities Jadvyga Juškytė.¹ Jos apsilankymas buvo mano gyvenime neapsakomai svarbus atsitikimas. Pasijutau jau ne taip vienai viena, įgijau bendramintę draugę, kuriai lygiai kaip ir man rūpėjo tėvynės kėlimas. Nutarėm žūt būt steigti moterų draugiją moksleiviams ir netur-

teliams rašytojams šelpti. Tiesa, buvau tuo tarpu pasižinusi jau su kai kuriais vyrais darbuotojais, bet jie... dargi pačiame „Varpe“ kėlė klausimą: ar galima moterimis, kaip visuomenės darbininkėmis, pasitikėti, ar galima jos prie konspiracinio darbo priimti?²

Gal aš ne visai teisingai kartoju to laiko „Varpo“ mintį... Tiek metų skiria mane nuo anų laikų. Žinau tik, jog jutaus anos kartos inteligentų nepasitikėjimo moterimis ižeista ir nutariau, kiek galėdama, savarankiškai dirbti.

Tais laikais yra buvusi Suvalkuose įkurta vyrų inteligentų „Sietyno“ draugija³, rodos, laikraščiams leisti. Netrukus ši draugija buvo žandarų išvaikyta: nariai ištremti. Nebuvo todėl ko stebėtis, jog, panorėjus paskelbti moterų draugiją, iš dviejų narių susidedančią, atsirado inteligentų, nepatarusių man tai daryti ir bauginusių mane „Sietyno“ laime.

Po ilgo tarimosi galų gale 1894 m. paskelbėm „Varpe“ „Žiburėlio“ draugiją, kurios krikšto tėvas, kiek menų yra buvęs mūsų didysis kalbininkas Jonas Jablonskis, parėmęs ir skelbimo idėją.

Skelbimas turėjo sėkmės. Netrukus prisidėjo ir daugiau moterų prie draugijos, iš kurių kitos dar iki šios dienos liko šiam sumanymui ištikimos, kaip šit: Felicija Povickaitė-Bortkevičienė, Emilija Brazdytė-Perekšlienė, Elžbieta Jodinskaitė, Marė Putvinskaitė-Žmuidzinavičienė, Emilija Gruzdytė-Putvinskienė. Pažvelgusios atgal, galime ir pasidžiaugti, kad šioms moterims pasisekė „Žiburėli“ ne tik sunkiausio persekiojimo laikais išlaikyti gyvą, bet ir nemaža Lietuvai svarbių vyrų suteikti.

Iš rašytojų buvo šelpiami: Kudirka, Žemaitė, Biliūnas; A. iš B. vertimas Jokajaus veikalo „Pajudinkime vyrai, žemę“ irgi „Žiburėlio“ nupirktas.⁴

Draugijai sutvirtėjus, gavo pašalpą įvairiausių politikos pažiūrų vaikinai. Buvo vien reikalaujama iš jų: darbuotis savo visuomenės naudai. Anais laikais nebuvo veik merginų, ypač neturtingųjų luomų, į mokslą einančių, todėl daug didesnis skaičius vyrų yra iš „Žiburėlio“ pašalpą gavęs, nekaip moterų. Po 1905 metų revoliucijos „Žiburėlio“ draugija buvo rusų valdžios legalizuota po 15 metų slapto gyvavimo.⁵

Nuo legalizavimo metų yra į draugijos narius priimami ir vyrai. Tradicija tačiau palaikoma tuo, kad man, įkūrėjai, atsisakius pirmininkauti, pirmininkavimas lieka moterų rankose.

„Žiburėlio“ istorija aiškiai rodo, jog Lietuvos moterų ir rūsčiausiomis mūsų tėvynės gyvavimo dienomis nesnausta ir rasta kelių tarnauti bendram labui.

1921 m.

RYMANTĖ STEPONAITIS
 TRADUTORA JURAMENTADA
 LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21horas:
 Tels.: 853-0026 R.Pedroso Alvarenga,
 881-7792 505, - ap.57 Tel.:
 852-0677, São Paulo

ESCOLA SOFIA
COSTURA E MODELAGEM
 KALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua da Graça, 381 - Casa 6 - Fone 220-8319

Bom Retiro

LIETUVIAI PASAULYJE

PER DUBLINĄ Į PASAULĮ

L.K.B. Kronikų Anglų Kalba I-ojo Tomo Sutiktuvų Iškilmės

Po ilgų L.K.B. Kronikoms Leisti Sąjungos Valdybos, o ypač Pirmininko kun. K. Kuzminsko pastangų, pirmasis Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikų tomas anglų kalba, verstas ir puikiai redaguotas Nijolės Gražulienės, jau pasirodė iš spaudos. Pirmoje laidoje atspausdinta 10,000 tiražas.

Prieš kiek laiko užsimezgė standrus ryšys tarp L.K.B. Kronikoms Leisti Sąjungos Valdybos ir Dubline gyvenančio, krikščioniškoje veikloje labai energingo ir plačiai žinomo advokato T.C. Gerard O'Mahony. Jis yra steigėjas ir pirmininkas Airijoje veikiančios Krikščioniškosios Bendruomenės Centro — "The Christian Community Center" — organizacijos. Ši organizacija, kurios centrinė įstaiga randasi O'Mahony teisinės firmos patalpose Dubline, gana gerai supranta Lietuvos padėtį po komunizmo priespauda ir ten vykstantį tikėjimo persekiojimą ir žmogaus teisių laužymą.

Šis taurus advokatas ne tik parūpino L.K.B. Kronikoms Leisti Sąjungos Valdybai įvairių Airijos institucijų bei pavienių asmenų adresus kronikų knygos pirmojo tomo platinimo reikalams, bet ir pakvietė Sąjungos Valdybą į jo iniciatyva ruošiamas šios knygos sutiktuvų iškilmes Dubline. Gavęs pirmuosius knygos egzempliorius iš spausdė, Sąjungos Vice-Pirm. Algis Barakauskas birželio 2 dieną išvyko į Dubliną, kur, nuo Birželio 3 iki Birželio 6 dienos viešėjosi advokato O'Mahony globoje.

Birželio 7 dieną, sekmadienį, įvyko Kronikų pirmojo tomo sutiktuvų iškilmės. Pirmoje iškilmių dalyje St. Andrew bažnyčioje buvo atnašautos Šv. Mišios už pavergtą Lietuvą ir pasakytas atatinamas pamokslas. Šv. Mišių metu prieš didįjį altorių stovėjo Lietuvos vėliava. Šv. Mišių komentatoriumi buvo pakviestas Algis Barakauskas. Va-

kare Gresham viežbučio didžiojoje salėje sekė iškilmių antroji dalis su trumpa knygos sutikimo akademija. Vakarui programai pirmininkavo advokatas O'Mahony metu savo kalboje Algis Barakauskas Sąjungos vardu pasveikino akademijos svečius ir trumpais bruožais nušvietė komunizmo daromus žiaurumus prieš tikėjimą ir žmogaus teises okupuotoje Lietuvoje. Baigdamas padėkojo advokatui G. O'Mahoney, "The Christian Community Center" organizacijai ir svečiams už tokias puikias Kronikų knygos pirmojo tomo sutikimo iškilmes. Po to Algis Barakauskas įteikė advokatui G. O'Mahony L.K.B. Kronikoms Leisti Sąjungos Valdybos paruoštą Garbės Diplomą už nuopelnus Lietuvių Tautai: jo, O'Mahony, asmenine iniciatyva suverbuojant vieną milijoną savanorių atkalbėti Rožančių už pavergtą Lietuvą, ir už nuopelnus, pasiūtenusiai platinant Lietuvių Bažnyčios Kroniką ir tuo be atodairos skelbiant pavergtos Lietuvos kančias pasaulio opinijai. Šiuo diplomu advokatas G. O'Mahony buvo pakeltas į L.K.B. Kronikoms Leisti Sąjungos garbės narius. Šis diplomo įteikimas ypatingai buvo šiltai įvertintas visų susirinkusiųjų. Diplomas buvo pieštas dailininkės seselės M. Mercedes.

Gausios rinktinės publikos tarpe buvo daug laikraštininkų, vietos profesionalų, prekybininkų, dvasiškių, organizacijų atstovų, kurių tarpe ir žydų atstovybė. Po akademijos sekė įvairūs publikos klausimai liečiantys Lietuvių Bažnyčios Kroniką, lietuvių rezistenciją ir tikėjimo persekiojimą Lietuvoje nuo Carų laikų iki dabartinės Lietuvos.

Sukryžiuotos Lietuvos ir Airijos vėliavos prieš garbės tribūną simbolizavo ne tik vakaro akademijos prasmę, bet ir dvasinę nuotaiką, kuri plaukė iš šio vakaro dalyvių.

L.K.B. Kronikoms Leisti Sąjunga jau baigia ruošti spaudai ispanų kalba Kronikų antrą tomą ir lietuvių kalba šeštą tomą. Galutinai išverstas ir spaudai paruoštas prancūzų kalba Kronikų

pirmas tomas ir verčiamas į anglų, ispanų ir prancūzų kalbas Kronikų šeštas tomas.

Tiems visiems darbams reikia nemaža lėšų, todėl lietuviškoji visuomenė yra kviečiama remti tą darbą savo aukomis, nes be Jūsų pagalbos nebus galima taip plačiai išgarsinti pavergtos Lietuvos kančių plačiajame pasaulyje.

L.K.B. Kronikoms Leisti
Sąjungos Valdyba

KETVIRTOS KARTOS CHEMIKAS

1980 m. gruodžio 12 d. Viktoras Juozas Ruokis baigė UCLA universitetą Los Angeles, Kalifornijoje, gaudamas Bachelor of science laipsnį iš chemijos inžinerijos. Viktoras yra 22 amžiaus; gimė 1958 m. rugpiučio 9., Chicagoje.

Viktoras palaiko Ruokių šeimos chemikų tradiciją ir tęstinumą mažiausiai 120 metų: yra ketvirtos kartos chemikas.

Gabrys Ruokis, Viktoro prosenelis, buvo chemijos genijus. Jau praeito šimtmečio antroje pusėje aprūpindavo švenčionių apylinkes reikalingom cheminėmis medžiagomis: virė degutą — ratam tepalą, muilą, iš sėmenų spaudė aliejų, darė poškostą, namam dažyti aliejų, išdirbo odas ir kailius. Gabrys, būdamas abstinentu, gamino alkoholį, kaip sakydavo, tik vaistams, žolelėms ir šaknelėms paminkyti ir ištraukti iš jų reikalingus syvus — vaistus.

Gabrys Ruokis, stambus 60 hektarų ūkininkas nuo Daujeliškio, padėdavo savo kaimynams parašydamas prašymus.

Yra žinių, kad Ruokiai atkeliavo iš šiaurės; vieni patraukė į pietų rytus, kiti į vakarus prie jūros. Ruokių yra Palangos apylinkėse ir apie Švenčionis. Toliausiai į rytus Ruokiai apsigyveno prie Molodečno (kunigo Jono Ruokio tėvai). Vidurio Lietuvoje Ruokių nerasi, nebent vėliau atvykusių studijų ar tarnybos reikalais.

Viktoro senelis chemikas prof. Viktoras Ruokis — Dotnuvos žemės ūkio akademijos geologijos - mineralogijos, o taip pat dirvožemio chemijos katedros vedėjas.

Viktoro tėvas Juozas Ruokis — chemijos inžinierius, pramonininkas, turi nuosavą pramoninių dažų įmonę, gamina ne tik pramoninius, bet ir namų reikalams dažus nuo 1955 metų Chicagoje. Dabar sėkmingai jau 26-tus metus tą verslą tęsia Los Angeles, Kalifornijoje.

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 v. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL. Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

— Kultūrinė Kronika —

SODYBOS KOPLYČIA

Jau užsakyta pagrindinė medžiaga koplyčiai statyti. Koplyčios fundatorius, kaip jau buvo rašyta yra KUNIGAS DAKTARAS ANTANAS MILIUS. Šiam reikalui kun. Antanas Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės Valdybai įteikė 700.000,00 kruzeirų, kurie buvo gauti už parduotą žemę Rio Grande da Serra. Reikšdamas kun. Doktorui Miliui padėką už šią didelę auką krikščioniškai lietuviškam reikalui norime jį pristatyti visuomenei. Taip dažnai atsitinka, kad mes pažįstame žmogų eilę metų, bet ištikrųjų nepažįstame, nes nieko apie jį nežinome.

Kun. Antanas Milius yra dzūkas, jo tėviškė randasi netoli Alytaus, tarp gražiųjų Dzūkijos ežerų, kur jo tėvelis sugrįžęs iš Amerikos buvo pirkęs gražų ir nemažą ūkį. Šeima buvo gausi dvasiniais pašaukimais dvi kun. Antano seserys buvo vienuolės, o seserėnės dabar klebonauja Lietuvoje. Kunigas Antanas mokėsi Vilkaviškio Kunigų Seminarijoje. 1933 m. birželio 11 dieną buvo įšventintas kunigu (Sekančiais metais Aukštinis kunigystės jubiliejus).

Metus vikaravo Prienų parapijoje po to, kaip labai gabus dvasinės vyresnybės buvo pasiūstas į Šveicariją Friburgan tolimesnėms studijoms. Friburge mokslą baigė teologijos daktaro laipsniu. Sugrįžęs Lietuvon Profesoriavo Vilkaviškio Kunigų Seminarijoje. Šią bolševikams uždarius dirbo pastoracijoje, o Vokiečių metais buvo Alytuje Mokytojų Seminarijos, Gimnazijos ir Amatų Mokyklos Kapelionu. Vokietijoje dirbo vokiečių parapijoje. Karui pasibaigus buvo Eichsteto Lietuvių gimnazijos kapelionu ir tikybos mokytoju. Daugelis kun. Antano buvusių mokinių šiandien pasisklidusių po pasaulį yra baigę aukštus mokslus ir dirba, kaip daktarai inžinieriai, advokatai ir kit. Trys iš buvusių mokinių yra kunigai: Aleksas Nekrašius (jau miręs) kun. Ant Bunga — Vokietijoje ir kun. Pr. Dauknys Australijoje Iš Vokietijos emigravo į Argentiją, po kelių metų persikėlė į Braziliją, kur turėjo brolių. Kurį laiką gyveno Pari Šv. Antano vienuolyne. Vėliau kartu su kunigu Kardausku dirbo Camilopolio Parapijoje, kaip dešimtys metų dirbo Vila Zelinoje iš čia persikėlė į Šv. Ritos parapiją — Alto do Pari. Dabar jau išėjęs į pensiją ir gyvena Praia Grande. Kartas nuo karto pasisvečiuoja Vila Zelinoje.

Tai yra gražus pavyzdys mums visiems, kad kun. Antanas ne tik pašventė savo gyvenimą Dievo tarnybai, bet ir savo sutaupų didelę dalį paskyrė krikščioniškai lietuviškam reikalui. Laikas bėgs, mūsų čia nebus, bet Lietuviškos sody-

bos koplyčia kvies ateinančias kartas rinktis ir melstis tėvų kalba. Koplyčia liūdys mūsų palikuoniams, kad čia gyveno lietuvis-žmogus-kunigas, kurs rūpinosi, ne tik savo, bet ir krikščioniškais ir lietuviškais reikalais.

Vardu visų tų, kurie myli Lietuviką, kun. Antanui nuoširdi padėka. Teatlygina jam Dievas ir telaiko gyvą ir sveiką dar ilgus metus.

Kun. J. Šeškevičius

RUGPIŪTIS — DVASINIŲ PAŠAUKIMŲ MĖNUCIS

KILNIAUSIAS PAŠAUKIMAS

Koks yra kilniausias pašaukimas?

Kilniausias yra kunigo pašaukimas. Tai ne paprastas "užsiėmimas", kuriam pakaktų tik prigimtinio "patraukimo" bei gamtinių gabumų; ir ne vien tik pirmėnė siekti savo dvasinio tobulėjimo, kaip kad vienuolinis gyvenimas. Kunigo pašaukimas — tai kas tokio visai skirtingo ir aukštesnio.

Tai kas yra kunigas?

Kunigas — tai tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus; dalindamasis su Kristumi ta pačia vienintele dieviškąja kunigyste, jis turi galią atlikti tuos pačius veiksmus, kuriuos pats Kristus atliktų žmogaus sielos atžvilgiu.

Kas įsteigė kunigystę?

Pats Kristus. Jis įkūrė Bažnyčią, kurią pavedė Petru ir apaštalams; tokiu būdu jis nustatė skirtumą tarp tikinčiųjų ir tų, kurie paskirti atlikti viešas kulto apeigas ir vesti bei valdyti sielas.

Ar betkas gali tapti kunigu?

Ne. Kunigu gali tapti tik tas, kuris, turėdamas reikiamų kokybių, yra šiam tikslui vyskupo pašauktas.

Tai kas, galų gale, tas kuniginis pašaukimas?

Tai paties Dievo pramatytam asmeny įdiegtas ir Bažnyčios per vyskupą pripažintas tinkamumas pasišvesti Dievui kunigų luome.

LIETUVIAI "LIETUVIUOSE"

Nesgi tikrai „Lietuvių“ nuo pradžios iki pabaigos labai malonu klausytis. Jų muzika santūriai, bet neginčijamai ita liška, daili, elegantiška, spalvinga, plačius nuotaikų diapazono ir itin originalios bei skoningos harmonijos. Savyje turi ir vientisumo, ir įvairumo, stilistiškai savita, bet ir tūnanti kažkur tarp Verdžio ir Puccini'o; pastarasis, beje pas Pncchiellį mokėsi ir buvo jo asmeniškai remiamas bei skatinamas. Tad apie "Lietuvių" muzikinę vertę nebe turėtų likti jokių abejonių.

Visa tai nebūtų deramai išryškėję, jei ne aukšto lygio čekagiečių pastatymas. Vargu ar mūsų operos kolektyvu yra šia prasme kada nors labiau sekęsi negu šiomet. Choras, berods, nėra niekada stovėjęs prieš sunkesnį uždavinį, bet ir niekada nėra geriau jo atlikęs.

Visą muzikinį kolektyvą tvirtai savo rankose laikė dirigentas Alvydas Vasaitis. Šį kartą maestro parodė aiškų polinkį nuosaikesniems ir lėtesniems tempams, o tai tobulai atliko „Lietuvių“ operos dvasią. Orkestro grojimas dėl repetacijų stokos ir sudėties atsitiktinumo paprastai būna pats silpniausias operos pastatymų muzikinis elementas net ir didieji profesiniai operos kolektyvai (pvz., Chicagos Lyric) dažnai turi bėdos su orkestru. Jei tad „Lietuviuose“ jis grojo patenkinamai (o mediniai ir variniai instrumentai netgi neįprastu švarumu bei precizija), tai bene tik Vasaičio neeilinių muzikinių ir žmogis kųjų gabumų įrodymas.

Jei muzikinė operos vadovybė pasirodė stipri, tai režisūrinė — gana silpna Pavyzdžiui: koks absurdas trečiojo veiksmo pirmoje scenoje, po dešimties nesimatymo, vienas kito išsiilgusiems Aldonai ir Kerniui neleisti nė apsikabinti. Arba, finale, Kerniui mirus, moterų vaidilių chorą užkišti už vyrų, kai jos būtų turėjusios procesiją apsupti savo vėlę dausoms atidavusį herojų. Aplamai buvo įspūdis, kad nelabai žinota, ką daryti su choristų bei statistų miniumis; būta akivaizdaus stumdymosi. Visi šie ir kiti "nuopelnai" priklauso amerikiečiui režisieriui R. Paul Williams.

Bus daugiau

Palangos skautai, skautės, vadovai sveikina ONĄ ZALUBIENĘ, ONĄ AUSENKIENĘ, ONĄ URBONIENĘ Šventos Onos Dienos proga.

Su nuoširdžia padėka už Jūsų darbą, šeiminkavimą stovyklų metu, linkime ir meldžiame Dievą už Jūsų džiaugsmą ir sveikatą.

São Paulo Skautų
Palangos Vietininkija

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIAI S. CAETANO DO SUL ŠVENTĖSE

Perietą sekmadienį įvyko S. Caetano do Sul miesto 104-ųjų metų įsteigimo šventė, į kurią, be kitų, buvo pakviesta ir lietuvių kolonija, atstovaujama Brazilijos Lietuvių Bendruomenės.

Į Garbės svečių stalą buvo pakviesti Jonas Tatarūnas, BLB-nės pirmininkas, Alexandras Bumblis, Br. Lietuvių Sąjungos pirmininkas, ir Antanas Dutkus su žmonomis.

Po Brazilijos himno, São Paulo policijos orkestras išpildė Lietuvos himną tuo pačiu laiku kaip Lietuvos vėliava buvo keliamą BLB-nės pirmininko.

Visų kolonijų atstovams buvo įteikti paminėjimo medaliai. Lietuvių kolonijai medaliai buvo įteikti – Jonui Tatarūnui ir Vytautui Tūmui, pastarasis, BLB-nės sporto vedėjas. Ponioms Marytei Bumblienei ir Anei Dutkieni buvo įteiktas plokštis gėlių.

Po Italijos šokėjų, teko mūsų "Ne-

Fotografijoje matosi lietuvių delegacija.

Foto de Juan A. Dieleinikaitis

Programa prasidėjo su dalyvaujančių vaikų grupių išsirikavimu. Lietuvių grupė skaitlingiausia su mažučiais skautais priešakyje, pasirodė su Lietuvos vėliava ir plakatu "A Colonia Litwana saúda S. Caetano do Sul no seu 104º aniversário".

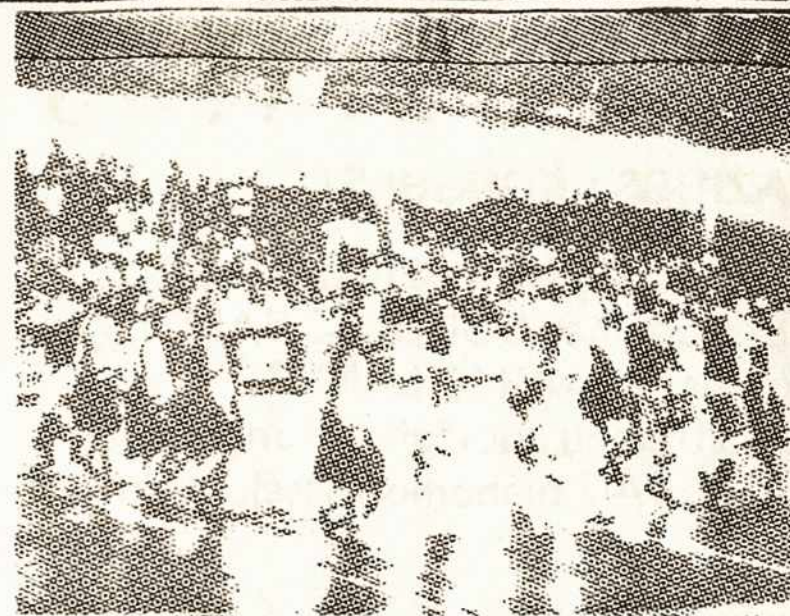
munui" ir "Rūtelei", sužavėti publika, kuri nepasigailėjo šiltų plojimų, ypač Rūtelės "Pakeltkojui". "Nemunui vadovavo Jonas Lukoševičius ir p. Silvija Aradzenkaitė.

Enuziazmiausia "torcida" buvo Chi- lės kuri, dėl to, laimėjo taurę.

Foto de Juan A. Dieleinikaitis

BLB-nės pirm-kas p. Jonas Tatarūnas kelia Lietuvos vėliava, grojant Lietuvos Himna.

Lietuvių šokėjų grupė

Garbės Medalis
jį gavo p. Jonas Tatarūnas
ir p. Alexandras Bumblis

Lietuvių žiūrovų buvo nemažas pulkas, bet rengėjai laukė daugiau.

Šią savaitę rugpj. 4 dieną, prasideda futbolo rungtynės.

Lietuviai, 21,15 val., Lauro Gomes stadijone, susitiks su Portugalijos komanda. Linkime mūsų žaidėjams geros sekmės ir tikimės, kad lietuviai sportininkai gausiai atsilankys rungtynėse, paskatindami mūsų žaidėjus.

Sekančios rungtynės: 6 rugpj. 19,30 val. su Japonija; 11 rugpj., 19,30 val. su Chile, ir 13 rugpj. 19,30 val. su Italija.

LIVERPOOL INGLĖS	ESCOLA DE INGLĖS LIVERPOOL LTDA.
Diretor: Dr. Vitor Sukis Prof. Lidia Rubliauskas Sukis Atendimento após às 13:00 Hs.	
INGLĖS: Para crianças e adultos a partir de 5 anos	
Av.D.Pedro II, 2029 – Sto. André Fone: 440-5026	

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA
CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

MŪSŲ ŽINIOS**VAŽIUOS Į KONGRESĄ**

Dantų Gydytoja SANDRA ŠALDYTĖ, studentas DOUGLAS ŠALDYS ir moksleivė LUCIJA BANYTĖ važiuos į Ateitininkų Jubiliejinį Kongresą, kuris įvyks 4-7 dienomis rugsėjo, Čikagoje.

GIMTADIENIS

P. Marytė Bumblienė atšventė savo gimtadienį, liepos 30 dieną.

Daug laimės ir ilgo gyvenimo.

A.B.C. Koresp.

**PLIAS – BRAZILIJOS SKYRIAUS
VALDYBA**

Šių metų liepos mėn. 23 d. "M.L" Nr. 29 įdėtas PLIAS pranešimas yra nepilnas. Tad atsiprašome ir pakartojame pranešimą.

Šių metų liepos mėn. 3 d. pas L. Mitrulį buvo sušauktas Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos – PLIAS – Brazilijos skyriaus visuotinis narių susirinkimas su sekančia darbotvarka:

- 1) Skyriaus valdybos pranešimas
- 2) Centro valdybos pranešimai
- 3) Mokslo ir Kūrybos Simpoziumas
- 4) Valdybos rinkimai.

Skyriaus valdybon buvo išrinkta:

Pirmininkas – Algirdas Idika
Vicepirmininkas – Leonardas Mitrulis
Izdiniakas – Algimantas Žibas
Sekretorius – Juozas Vaikšnoras
Ryšiai – Nardis Antanaitis
Revizorius – Antanas Tyla

Šio ML numerio

Garbės Leidėjas

KUN. ANTANAS PERKUMAS

Venezuelos Lietuvių Misijos Direktorius

"ML" nuoširdi padėka mūsų "Petriuko" broliui – kunigui Antanui.

Redakcija ir administracija

NEBUS MIŠIŲ

Pranešame kad šį mėnesį, nebus bairuose Mišių.

ATOSTOGŲ MĖNESIS LITUANIKOJE

Pamažu Lituanika darosi realybė. Šiandien Lituanika jau turi vienuolika privačių ir tris bendruomeninius namus. Atostogas Lituanikoje praleido gražus būrys lietuvių. Atostogavo ten Vinkšnaičiai su vaikais ir anūkais, mokytoja Tylaitė su savo mokiniais, buvo dvi jaunimo stovyklos, Bratkauskų šeima ir giminės, Pereiros su savo svečiais, Petraičiai su dukromis, anūkais ir giminėmis, Galeckai, Metvederių jaunimas, mokytoja Joteikaitė su savo seserėnais. Banių ir Pumpučių taip pat pirmą kartą praleido atostogas savo naujuose ir gražiuose namuose. Jie taip pat buvo svečiai stovyklos svetainės. Svečių name atostogavo vyresnieji ir jaunesnieji Petrokai. Petras Petrokas pasodino sodyboje daugiau, kaip tuziną medžių. Trumpesniai laikai buvo atvažiavę Guzikauskai su savo svečiais iš Argentinos, Vaikšnorai, Tamošaičiai, Medvederiai. Be to buvo ir kun. Gavėnas. Jei pridėsime tėvus kurie atvežė, ar atvažiavo pasiimti savo stovyklaujančių vaikų ir svečius, kurie atsilankė į p. Jono Tatarūno gimtadienį, tai priskaitysime visai gražų skaičių tautiečių, kurie pasirodė, įbūvojo, ar paatostogavo lietuviškoje sodyboje. Stovyklų ir svetainės svečių mityba rūpinosi šeiminkės: Kazokienė, Zalubienė, Pilipavičienė, Angelika Trūbienė, Ona Masienė ir Teklė Kizeliauskienė. Šių stropių šeiminkių dėka, sodybos svetainės virtuvė turi gerą vardą. Dvi savaites, su sekmadienio pertrauka, sodyboje praleido kun. J. Šeškevičius.

Atostogoms baigiantis, liepos 30, buvo nuvažiavę dar visa eilė žmonių talkinti sodybos darbuose. Tarp Talkininkų buvo J. A. Aleknavičiai, Petras Šimonis, Dédé Juozas, Angelika Trūbienė ir pora svetimtaučių.

Šiomis dienomis bus pradėti baigiamieji maudymosi baseino įrengimo darbai.

Lituanika yra visų lietuvių.

LIETUVIŲ**SAJUNGOS-ALIANČA****PIETUS****ĮVYKS**

RUGPIŪČIO (AGŪSTO) 9 DIENĄ – SEKMADIENĮ – 13:00 VALANDĄ
TAI BUS TĖVŲ PAGERBIMO POKILIS, KURIAME TURIME
DALYVAUTI SKAITLINGAI.

UŽSIRAŠYTI TELS: 93-5470 – 274-5116 - 92-3309

Rua Lituania, 67 - Moóca - S-gos Namai